

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ

**Ομιλία Προέδρου του ΣΕΒ
κ.Οδυσσέα Κυριακόπουλου**

**στην εκδήλωση του ΟΠΕΚ με θέμα
«Ευρωπαϊκό γίνεσθαι και ελληνική πραγματικότητα:
Σύγκλιση, Ανταγωνιστικότητα, Κοινωνική Συνοχή»**

**Τρίτη 4 Απριλίου 2006,
Αμφιθέατρο ΓΣΕΕ**

Το ευρωπαϊκό γίνεσθαι

Η Ευρώπη ξεχωρίζει ως παράδειγμα του σύγχρονου πολιτισμού σε όλο τον κόσμο. Τα τελευταία 50 χρόνια έχουμε αφιερώσει σημαντικούς πόρους για να βελτιώσουμε την ποιότητα του περιβάλλοντος, την ποιότητα ζωής και επιδιώκοντας ένα μοντέλο κοινωνικής συνοχής. Η ολοκλήρωση του ευρωπαϊκού χώρου δημιούργησε νέες δυνατότητες για ανάπτυξη και πρόοδο στο πρόσφατο παρελθόν.

Ο παγκόσμιος ανταγωνισμός όμως εντείνεται. Η ανάπτυξη της Κίνας αλλά και της Ινδίας, ως νέων πόλων προσέγγισης κεφαλαίων και ανταγωνιστικής παραγωγής προϊόντων και υπηρεσιών δημιουργεί νέες ισορροπίες.

Ταυτόχρονα, αναπτύσσονται νέες δυναμικές με μακροχρονιότερη σημασία:

- Η μεγάλη αύξηση των τιμών του αργού πετρελαίου και η ανατίμηση του ευρώ αποτελούν τέτοιες εξελίξεις.
- Η γήρανση των ευρωπαϊκών πληθυσμών και οι πιέσεις που δημιουργεί στα περισσότερα συστήματα υγείας και συνταξιοδοτήσεων της Ευρώπης έχουν μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στο κοινωνικό μας μοντέλο.
- Η εισροή μεταναστών αποτελεί θετική αντίδραση στις ανάγκες της οικονομίας, αλλά δημιουργεί νέες πιέσεις στις υπάρχουσες δομές και απαιτεί περισσότερη ανοχή και μία νέα ισορροπία στις κοινωνίες μας.

Οι γεωπολιτικές εντάσεις απαιτούν γρήγορη και σοφή αντιμετώπιση όλων αυτών των προκλήσεων από μία ισχυρή και ενωμένη Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πώς αντιμετωπίζουμε αυτές τις προκλήσεις;

Όλοι, νομίζω, αντιλαμβανόμαστε σήμερα ότι το μοντέλο διακυβέρνησης της ΕΕ πριν την τελευταία διεύρυνση έχει φτάσει στα όριά του. Είναι αναγκαίες κάποιες προσαρμογές και βελτιώσεις για να μπορέσουμε να διατηρήσουμε συνθήκες ευημερίας, πολιτισμού και κοινωνικής συνοχής.

Κατά το 2005, η αξιολόγηση των επιτευγμάτων στρατηγικής της Λισσαβόνας οδήγησε στο συμπέρασμα ότι υπάρχει μεγάλη καθυστέρηση στην υλοποίηση των στόχων που ετέθησαν για την Ευρώπη. Αν δεν επιταχυνθούν οι κατάλληλες μεταρρυθμίσεις, η Ευρώπη δεν θα καταφέρει να καλύψει τη διαφορά ανταγωνιστικότητας σε σχέση με την Αμερική αλλά και τις χώρες της Ανατολικής Ασίας, που αναπτύσσονται με πολύ γρήγορους ρυθμούς.

Είτε θα αλλάξουμε είτε θα υποστούμε τις επιπτώσεις μιας φθίνουσας οικονομικής πορείας στο μέλλον.

Σύγκλιση

Είναι αλήθεια ότι η ανάπτυξη της Ελλάδας τα τελευταία χρόνια ήταν κατά πολύ υψηλότερη από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο κυριότερος παράγοντας που συνέβαλε σ' αυτές τις υψηλές αναπτυξιακές επιδόσεις ήταν η ισχυρή εγχώρια ζήτηση.

Για να επιτευχθεί όμως η πραγματική σύγκλιση του βιοτικού μας επιπέδου με αυτό των Ευρωπαϊκών εταίρων μας, σε εύλογο χρονικό διάστημα, χρειάζονται ακόμα μεγάλες προσπάθειες. Ακόμα υστερούμε σημαντικά.

Επιγραμματικά επιτρέψτε μου να αναφέρω ότι:

- ⇒ Η μέση παραγωγικότητα του εργατικού δυναμικού, παρά την όποια βελτίωση τα τελευταία χρόνια, διαμορφώνεται στα χαμηλότερα επίπεδα της Ευρώπης των 15 τουλάχιστον.

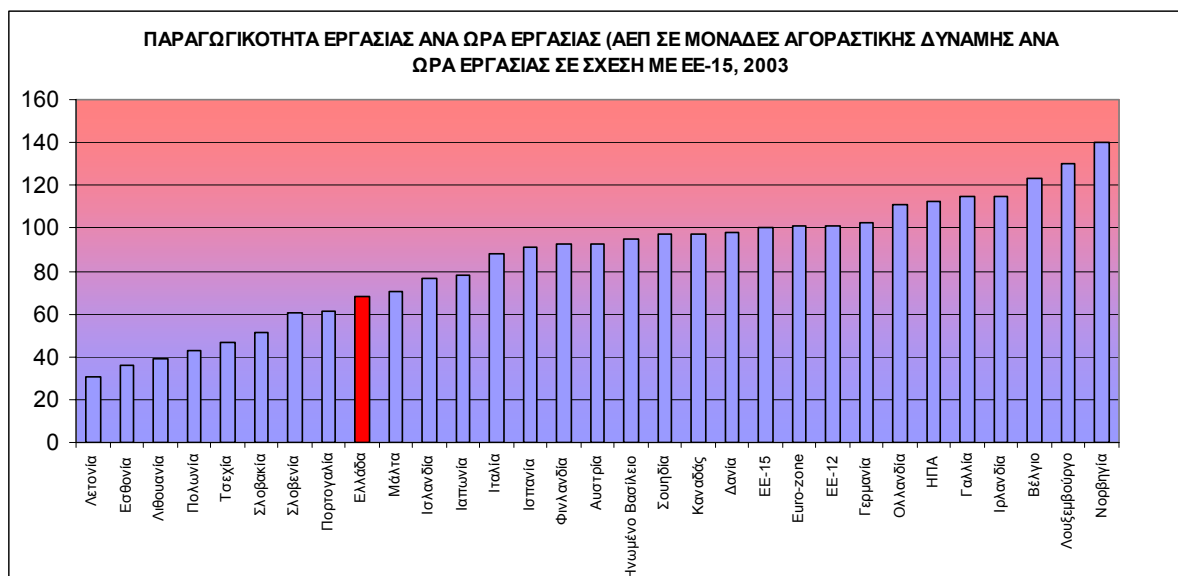
ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ Ελλάδα – Λοιπές χώρες

Μόλις στο 68,2% της ΕΕ15 η Ελλάδα

Η σωστή σύγκριση παραγωγικότητας χρησιμοποιεί το ΑΕΠ ανά ώρα εργασίας & όχι ανά εργαζόμενο. Το ανά εργαζόμενο μέγεθος κρύβει διαφορές στην δομή απασχόλησης (π.χ. μερική ή πλήρης απασχόληση).

ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΝΑ ΩΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ (ΑΕΠ ΣΕ ΜΟΝΑΔΕΣ ΑΓΟΡΑΣΤΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΑΝΑ ΩΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ (ΕΕ-15 = 100)), 2003			
Λετονία	30,9	Ηνωμένο Βασίλειο	95,2
Εσθονία	35,7	Σουηδία	96,9
Λιθουανία	39,0	Καναδάς	97,4
Πολωνία	42,7	Δανία	98,0
Τσεχία	46,4	ΕΕ-15	100,0
Σλοβακία	51,4	Euro-zone	101,1
Σλοβενία	60,7	ΕΕ-12	101,1
Πορτογαλία	60,9	Γερμανία	102,9
Ελλάδα	68,2	Ολλανδία	111,3
Μάλτα	70,8	ΗΠΑ	112,9
Ισλανδία	76,4	Γαλλία	115,0
Ιαπωνία	78,4	Ιρλανδία	115,2
Ιταλία	88,3	Βέλγιο	122,9
Ισπανία	90,8	Λουξεμβούργο	130,4
Φινλανδία	92,4	Νορβηγία	140,1
Αυστρία	92,6		

Πηγή: Eurostat

- ⇒ Η ανεργία παραμένει σε πολύ υψηλά επίπεδα.
- ⇒ Οι δαπάνες για την έρευνα και την ανάπτυξη αλλά και η ενσωμάτωση της καινοτομίας και της σύγχρονης τεχνολογίας μέσα στις περισσότερες επιχειρήσεις αλλά και στους οργανισμούς του δημοσίου, είναι ανεπαρκείς.
- ⇒ Το εμπορικό έλλειμμα παραμένει πολύ υψηλό αφού καταναλώνουμε κατ' εξοχήν εισαγόμενα προϊόντα.
- ⇒ Οι δημόσιες καταναλωτικές δαπάνες παραμένουν ιδιαίτερα υψηλές και ο κρατικός προϋπολογισμός εξακολουθεί να εμφανίζει μεγάλα ελλείμματα, παρά την ευνοϊκή για τη χώρα μας οικονομική συγκυρία (χαμηλά επιτόκια, κοινοτικοί πόροι).
- ⇒ Ο κρατικός έλεγχος και παρεμβατισμός υπό τη μορφή υπερβολικών ρυθμίσεων της γραφειοκρατίας αλλά και της αναποτελεσματικότητας της δημόσιας διοίκησης και της δικαιοσύνης, προσθέτουν σημαντική επιβάρυνση σε όλο τον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας.
- ⇒ Το υψηλό κόστος και η ακαμψία της αγοράς εργασίας περιορίζει την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και υπονομεύει τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης.
- ⇒ Ο κεντρικός σχεδιασμός και έλεγχος του εκπαιδευτικού συστήματος, καθιστούν απαγορευτική την ευέλικτη προσαρμογή του στις σύγχρονες ανάγκες της οικονομίας και της κοινωνίας.
- ⇒ Η χαμηλή ανταγωνιστικότητα και η κατάταξη στις περισσότερες διεθνείς εκθέσεις που μετράνε την ανταγωνιστικότητα, περιορίζει ακόμα περισσότερο τη δυνατότητα προσέλκυσης ξένων παραγωγικών επενδύσεων στον τόπο μας.

Ανταγωνιστικότητα

Η νέα πραγματικότητα αμφισβητεί αυτά που θεωρούσαμε αυτονόητα, επιβάλλει να επαναξιολογήσουμε νοοτροπίες, να επαναπροσδιορίσουμε δικαιώματα και υποχρεώσεις. Ο επιχειρηματικός κόσμος με συνέπεια προβάλλει την ανάγκη δημιουργίας των συνθηκών εκείνων που θα ευνοούν την υγιή επιχειρηματικότητα, τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και την κοινωνική συνοχή. Οι επιδιώξεις αυτές δεν είναι συντεχνιακά αιτήματα. Γιατί μόνο μέσα από την προώθηση της επιχειρηματικότητας, οι πρωτοβουλίες θα αυξήσουν το εθνικό εισόδημα και θα δημιουργήσουν νέες και βιώσιμες θέσεις εργασίας. Δεν χρειάζονται επιδοτήσεις και κίνητρα αλλά άρση όλων των εμποδίων και των αντικινήτρων που σκοτώνουν τη δημιουργικότητα.

Ζητούμενο για την ελληνική οικονομία στη νέα προγραμματική περίοδο, σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο είναι οι όροι που θα επιτρέψουν την αποτελεσματική αξιοποίηση των υποδομών, και θα ενεργοποιήσουν το αδρανές δυναμικό της κοινωνίας μας και θα μετατρέψουν το όραμα για βελτίωση της ανταγωνιστικότητας σε παραγωγική πραγματικότητα. Οι όροι αυτοί πρέπει να αναζητηθούν τόσο στη φυσική και λειτουργική συμπλήρωση των υφιστάμενων «σκληρών» υποδομών, όσο, και κυρίως, στις «ήπιες» υποδομές και στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, που θα στηρίζονται στη γνώση, στις σύγχρονες τεχνολογίες επικοινωνίας και πληροφορίας και θα βελτιώνουν τη διαχειριστική ικανότητα, κυρίως του δημόσιου τομέα.

Η ανταγωνιστικότητα δεν είναι μια αφηρημένη έννοια. Η βελτίωσή της δεν θα μας επιτρέψει απλώς να βελτιώσουμε τη θέση μας στις διάφορες κατατάξεις που δημοσιεύονται από τους γνωστούς διεθνείς οργανισμούς, αλλά κυρίως θα μας επιτρέψει να έχουμε καλύτερες αποδόσεις στο επιχειρηματικό πεδίο με αποτελέσματα ευεργετικά και στην απασχόληση και στα δημόσια έσοδα.

Θα επιτρέψει να είναι πιο εξαγώγιμα τα προϊόντα και πιο ελκυστικές οι υπηρεσίες που παράγουμε, θα μειώσει την τάση για μετακίνηση επιχειρήσεων εκτός Ελλάδος και θα αυξήσει τα κίνητρα για εγκατάσταση επιχειρήσεων εντός της χώρας μας, θα τονώσει τη ζήτηση για εργασία και θα οδηγήσει σε καλύτερες αμοιβές για την προσφερόμενη εργασία. Αυτά όλα δεν είναι αφηρημένες έννοιες ή αριθμοί αδιάφοροι για το μέσο πολίτη. Είναι η ίδια

η ουσία του οικονομικού οράματος που πρέπει να έχει κάθε Έλληνας πολίτης για τον εαυτό του όσο και για το σύνολο της κοινωνίας στο οποίο ανήκει.

Εάν όλα αυτά γίνουν ξεκάθαρα στην κοινωνία, πιστεύω ότι θα καταστεί πιο εφικτή η προσπάθεια για την ενεργοποίηση όλου του παραγωγικού δυναμικού στην προσπάθεια τόνωσης της ανταγωνιστικότητας της χώρας μας. Και προς αυτή την κατεύθυνση θα πρέπει να στρέψουμε τις προσπάθειές μας αφήνοντας κατά μέρος τις αντιπαραθέσεις για το τι έγινε στο παρελθόν και εάν τα πράγματα θα μπορούσαν να γίνουν καλύτερα ή χειρότερα και ποιος φταίει που δεν είναι καλά, αντιπαραθέσεις που οδηγούν μόνο σε εφήμερες διαμάχες τηλεοπτικού, εάν θέλετε, ενδιαφέροντος χωρίς δημιουργική προοπτική.

Πρόσφατα, ο ΣΕΒ ανέλαβε την πρωτοβουλία να οργανώσει το Ανοικτό Φόρουμ για την ανταγωνιστικότητα και την ανάπτυξη, μια δράση με στόχο την ενημέρωση της κοινής γνώμης και την ανταλλαγή απόψεων, ώστε να προκύψουν γόνιμες και πρακτικές προτάσεις για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της Ελλάδας. Στο πλαίσιο αυτό πραγματοποιήθηκε μια πανελλήνια έρευνα κοινού, που οργάνωσε η εταιρεία δημοσκοπήσεων MRB, προκειμένου να δούμε το τι πιστεύει ο απλός άνθρωπος για την ανταγωνιστικότητα, πώς τον επηρεάζει στη καθημερινή του ζωή, πώς πιστεύει ότι μπορεί να βελτιωθεί.

Τα ευρήματα υπογραμμίζουν τη θετική τοποθέτηση των Ελλήνων πολιτών απέναντι στην έννοια της ανταγωνιστικότητας και την σχεδόν απόλυτη ετοιμότητά τους να ακούσουν και να ενημερωθούν γι' αυτήν. Γνωρίζουν ότι είναι μονόδρομος για την προσωπική και συλλογική τους εξέλιξη. Αυτό που αναζητούν για να προχωρήσουν είναι να μάθουν τον τρόπο, τα μέσα και τον εθνικό στόχο. Κι αυτό προσδοκούν να τους το εξηγήσει η Κυβέρνηση πρωτίστως και να τους το δείξουν οι ηγεσίες των κοινωνικών εταίρων δευτερευόντως.

Στρατηγική της Λισαβόνας – Κοινωνική Συνοχή

Αναμφίβολα, η ανταγωνιστικότητα αποτελεί θέμα πρωταρχικής σημασίας για την ευημερία και την προκοπή του τόπου μας. Αλλά τότε, δικαιούμαστε – και οφείλουμε – όπως και κάθε πολίτης της χώρας να αναρωτηθούμε για ποιο λόγο είναι τόσο αναποτελεσματικές οι προσπάθειες που έχουν καταβληθεί και εξακολουθούν να καταβάλλονται στην πατρίδα μας. Οι πολλές συμβουλές και προτροπές όλων των φορέων προφανώς δεν αρκούν ούτε έχουν μεγάλη αξία. Χρειαζόμαστε **συνεχή δράση, μετρήσιμο έργο, σύγκριση και αξιολόγηση** της όποιας προόδου. Νέα στοχοθέτηση, δράση και αξιολόγηση!

Η επανενεργοποίηση της Στρατηγικής της Λισαβόνας αποτελεί μια ευκαιρία για τη χώρα μας αλλά και για την Ευρώπη. Στόχος της ευρωπαϊκής πολιτικής είναι **«θέσεις εργασίας και ανάπτυξη»** για **όλους** σε μια ενεργό και υγιή κοινωνία χωρίς αποκλεισμούς.

Ο ΣΕΒ συμμερίζεται τις επιδιώξεις αυτές και θεωρεί ότι η πρόοδος στον κοινωνικό τομέα μπορεί να συμβάλει στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας.

Για τον ΣΕΒ ακρογωνιαίος λίθος για την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής είναι:

- η οικονομική ανάπτυξη
- η μείωση της ανεργίας
- η εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών γιατί
- η ενίσχυση του κοινωνικού διαλόγου για τον εντοπισμό και την εξεύρεση λύσεων επιμέρους θεμάτων, όπως το συνταξιοδοτικό, η ισότητα των φύλων, η μετανάστευση, η καταπολέμηση των διακρίσεων κ.α.

Είναι πλέον προφανές στους περισσότερους πως η διατήρηση και η βελτίωση μιας κοινωνικής πολιτικής που στοχεύει στη μείωση της ανεργίας, στην αύξηση της απασχόλησης καθώς και στην επίτευξη ποιότητας ζωής, δεν μπορεί παρά να στηρίζεται σε μια συνεχώς αναπτυσσόμενη οικονομία, με περισσότερες παραγωγικές και ανταγωνιστικές επιχειρήσεις.

Δεν υπάρχει άλλος δόκιμος τρόπος να παραχθεί πλούτος. Άλλωστε, έτσι μόνο μπορούμε να εξασφαλίσουμε και τη βελτίωση της ποιότητας των παρερχόμενων υπηρεσιών υγείας και κοινωνικής ασφάλισης.

Η αύξηση της απασχόλησης είναι η πρώτη επιδίωξη, ύστερα απ' την ενδιάμεση αναθεώρηση της στρατηγικής της Λισσαβόνας. Οι κοινωνικοί εταίροι της Ευρώπης και μεταξύ αυτών βεβαίως και η UNICE στην οποία ανήκει ο ΣΕΒ, αλλά και η «ETUC», στηρίζουν την ισορροπία ανάμεσα στην προώθηση της ανταγωνιστικότητας και της κοινωνικής συνοχής. Την προσήλωσή τους στην ισόρροπη αυτή ανάπτυξη επιβεβαίωσαν και με την κοινή τους δήλωση για την ενδιάμεση αναθεώρηση της στρατηγικής της Λισσαβόνας.

Η πρόσφατη υποβολή του Εθνικού Προγράμματος Μεταρρυθμίσεων (ΕΠΜ) για την υλοποίηση των στόχων της Λισσαβόνας, αποτελεί μια χρυσή ευκαιρία για τη χώρα μας να προχωρήσει στις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις ώστε να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητά της και να αξιοποιήσει πλήρως το ανθρώπινο δυναμικό της.

Αν δουλέψουμε από κοινού, αξιοποιώντας και προωθώντας τα σημεία συμφωνίας των κοινωνικών εταίρων και αφήνοντας στο πλάι τα λίγα στα οποία οι απόψεις μας διαφέρουν, πιστεύω ότι μπορούμε να πετύχουμε πραγματικές μεταρρυθμίσεις που θα απεγκλωβίσουν τη χώρα μας από την υστέρηση που παρουσιάζει σε πάρα πολλούς τομείς και κατ' επέκταση δείκτες που χαρακτηρίζουν τη χαμηλή ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας.

Προτάσεις

Στη δύσκολη χρονική συγκυρία που διανύουμε, θεωρούμε ότι ο διάλογος και η συνεννόηση θα αποτελέσουν το κλειδί για την εξεύρεση λύσεων για την αντιμετώπιση της σύγχρονης πολυπλοκότητας και την εξισορρόπηση των αναγκών των επιχειρήσεων και των εργαζόμενων. Σε αυτό το πλαίσιο, ο εκσυγχρονισμός των θεσμών και η λήψη μέτρων για την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής επιχείρησης πρέπει να αποτελούν πρώτη προτεραιότητα.

Πρέπει όλοι μαζί, κυβέρνηση, αντιπολίτευση, εργαζόμενοι και επιχειρηματικός κόσμος, σε κλίμα αμοιβαίας κατανόησης και εμπιστοσύνης, να προτείνουμε και να στηρίξουμε μέτρα που θα συμβάλουν στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της χώρας μας.

Η ανάγκη αποτελεσματικής εφαρμογής της στρατηγικής της Λισσαβόνας στην Ελλάδα, είναι στενά συνδεδεμένη με την ανάγκη βελτίωσης της ανταγωνιστικότητάς μας και αύξησης της απασχόλησης. Γι' αυτό και η υλοποίηση των στόχων της Λισσαβόνας είναι πολύ περισσότερο επιτακτική στη χώρα μας, σε σχέση με τα υπόλοιπα κράτη-μέλη.

Η εκπλήρωση αυτών των στόχων μάς αφορά όλους γιατί έτσι θα πετύχουμε πραγματική σύγκλιση της Ελλάδος με την Ευρωπαϊκή Ένωση, με βελτίωση του βιοτικού επιπέδου, άνοδο της ποιότητας ζωής αλλά και του φυσικού μας περιβάλλοντος.

Βεβαίως χρειάζεται να ιεραρχήσουμε τους στόχους και τις δράσεις μας και οι προσπάθειές μας για την επίτευξη των στόχων της Λισσαβόνας σε εθνικό επίπεδο πρέπει να επικεντρωθούν, κατά την άποψή μας, σε τρεις βασικούς τομείς:

⇒ **Ο πρώτος τομέας συνδέεται με την κοινωνία της γνώσης.**

Η γνώση σε συνδυασμό με την έρευνα, την ανάπτυξη, αλλά και την υιοθέτηση της καινοτομίας, που είναι θεμελιώδεις παράγοντες για τη βελτίωση της απασχόλησης και της παραγωγικότητας.

Είναι χαρακτηριστικό ότι, όπως προκύπτει και από πρόσφατες αναλύσεις του ΣΕΒ, η μικρή βελτίωση που παρουσίασε η απασχόληση στην Ευρώπη κατά την περίοδο 1999 — 2004 οφείλεται κυρίως στην αναβάθμιση των δεξιοτήτων του ανθρώπινου δυναμικού.

Η μεγαλύτερη επένδυση στην εκπαίδευση είναι ακόμα πιο σημαντική για την Ελλάδα, καθώς το ποσοστό απασχόλησης είναι πολύ χαμηλότερο από εκείνο του στόχου της Λισαβόνας και επιπλέον διαπιστώνεται συνεχώς ότι το εκπαιδευτικό σύστημα δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς εργασίας.

Χρειαζόμαστε συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης που διατηρούν στενή σχέση με τις αλλαγές και εξελίξεις στην πραγματική ζωή, που υπηρετούν την κοινωνία της γνώσης και που καλλιεργούν τη δια βίου μάθηση και την ανάπτυξη του ατόμου. Είναι ανάγκη όλοι μας να έχουμε συστηματική πρόσβαση στο διαδίκτυο και να κάνουμε σωστή αξιολόγηση των πληροφοριών που διαχέονται μέσα από τη σύγχρονη τεχνολογία παγκοσμίως. Πρέπει να διδάσκουμε και την επιχειρηματικότητα, την αξιολόγηση και ανάληψη κινδύνων, την αντιμετώπιση και λύση σύνθετων προβλημάτων, που προικίζουν τα άτομα με ικανότητες, ώστε να ηγούνται αλλά και να συνεργάζονται.

⇒ **Ο δεύτερος τομέας σχετίζεται με το ανθρώπινο δυναμικό και την αύξηση της απασχόλησης.**

Βασική προτεραιότητα είναι να αντιμετωπιστούν οι παράγοντες που δεν επιτρέπουν νέες και καλύτερες θέσεις εργασίας, τη στιγμή που το ποσοστό ανεργίας στη χώρα μας είναι ιδιαίτερα υψηλό και η συμμετοχή στο εργατικό δυναμικό χαμηλότερη, σε σχέση με τον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι νομίζω αξιοπερίεργο ότι στη χώρα μας εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες βρίσκουν εργασία ενώ 500.000 Έλληνες είναι άνεργοι. Βασικά στοιχεία για την τόνωση της αγοράς εργασίας είναι ο εκσυγχρονισμός των συστημάτων κοινωνικής πρόνοιας και βελτίωσης των εργασιακών ρυθμίσεων, ώστε να αυξηθεί το αίσθημα ασφάλειας των εργαζομένων και να δημιουργηθεί ένα πλαίσιο αρκετά ελαστικό για τις επιχειρήσεις.

Ο τρίτος και τελευταίος τομέας στον οποίο θα αναφερθώ σήμερα, αφορά στη δημόσια διοίκηση διότι χρειάζεται να βελτιωθεί ουσιαστικά το νομοθετικό και ρυθμιστικό πλαίσιο, ώστε η Ελλάδα να γίνει ένα ελκυστικότερο μέρος για επενδύσεις και εργασία.

Προβλήματα σχετικά με την πολυνομία, τη γραφειοκρατία, την αδιαφάνεια, τη χαμηλή παραγωγικότητα, τις απρόβλεπτες αλλαγές κανόνων, το υψηλό κόστος λειτουργίας, τις καθυστερήσεις, τις συνεχείς αναβολές, αλλά και τη διαφθορά, αποθαρρύνουν την υγιή επιχειρηματικότητα και ενισχύουν την επιχειρηματικότητα που αποβλέπει στο γρήγορο και ευκαιριακό κέρδος. Δηλαδή να κερδίσουμε κάτι και να φύγουμε πριν τα πράγματα αλλάξουν πάλι.

Οι πολύπλοκες απαιτήσεις της δημόσιας διοίκησης αποτελούν ανασταλτικό περιοριστικό παράγοντα στη δημιουργία επιχειρήσεων. Αυξάνουν σημαντικά τον επιχειρηματικό κίνδυνο και δημιουργούν υψηλό κόστος προσαρμογής γι' αυτό και οι επενδυτές προκειμένου να έρθουν στη χώρα μας επιδιώκουν μεγαλύτερη κερδοφορία μια και ο κίνδυνος, όπως τον αντιλαμβάνονται, είναι αυξημένος.

Απαραίτητη προϋπόθεση για τη μείωση του διοικητικού κόστους για τις επιχειρήσεις, είναι καταρχήν η μέτρησή του με ενιαία μεθοδολογία. Στη συνέχεια, οφείλουμε να υιοθετήσουμε συγκεκριμένους ποσοτικούς στόχους μείωσης του διοικητικού κόστους, με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα.

Στη νομοθετική λειτουργία είναι απαραίτητο να εισάγουμε την αξιολόγηση των επιπτώσεων κάθε νέας ρύθμισης στην ανταγωνιστικότητα και να βελτιώσουμε το πολύπλοκο και ασαφές νομοθετικό πλαίσιο, με ριζική απλοποίηση και αποκωδικοποίησή του.

Κυρίες και κύριοι,

Οι μεταρρυθμίσεις που έχουν υλοποιηθεί ή που προωθούνται στην ελληνική οικονομία κάθε άλλο παρά ασήμαντες είναι. Ωστόσο, η έκτασή τους δεν είναι ανάλογη με το μέγεθος των προκλήσεων που αντιμετωπίζει η χώρα καθώς η παγκόσμια οικονομία βρίσκεται σε διαδικασία ριζικού μετασχηματισμού. Χρειάζονται λοιπόν κι άλλες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, που μπορούν και πρέπει να παίξουν αποφασιστικό ρόλο για την αύξηση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της χώρας, την ταχύτερη αύξηση της παραγωγικότητας και, τελικά, την πραγματική σύγκλιση του βιοτικού επιπέδου μας προς εκείνο των πιο αναπτυγμένων εταίρων μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τη μείωση της ανεργίας και την καταπολέμηση της φτώχειας.

Για να διασφαλίσουμε ότι η οικονομία της χώρας θα αναπτύσσεται στο μέλλον και θα συγκλίνει με τους εταίρους μας στην ΕΕ, χρειαζόμαστε μία κοινωνία του επιχειρείν, μία κοινωνία που ενθαρρύνει την ατομική πρωτοβουλία και το θάρρος ανάληψης επιχειρηματικών κινδύνων και τιμά την δίκαιη ανταμοιβή για αυτό.

Εάν αποφασίσουμε να υλοποιήσουμε τις βασικές αλλαγές στις οποίες αναφέρθηκα και τις οποίες νομίζω ότι υιοθετούν οι περισσότερες δυνάμεις της κοινωνίας μας, θα μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε το μέλλον με αυξημένες δυνατότητες.